

شورای شهر تهران اعلام کرد که قصد دارد خانه ابراهیم رئیسی را بخرد و تبدیل به موزه کند

او تاکید می کند که لایحه حجاب و عفاف هم مصداق لایحه قضایی محسوب می شود؛ «ماهیت این لایحه مربوط به امور قضایی است و مثلاً جرم انگاری های مختلفی در این قانون صورت گرفته است که طبیعتاً این جرائم اگر رخ دهند و کسی مرتکب آن شود در دادگاه و قوه قضائیه باید به آنها رسیدگی شود. البته از ابتدا هم این لایحه به صورت لایحه قضایی بوده است، یعنی در اردیبهشت ۱۴۰۲ قوه قضائیه پیشنهادی به دولت ارائه داد و دولت هم ۲۰ روز بعد در جلسه هیئت وزیران آن را به تصویب رساند.»

این حقوقدان توضیح می دهد که لوایح قضایی را قوه قضائیه به دولت ارسال کرده و بعد از تصویب توسط هیئت وزرا به مجلس ارسال می شوند؛ «بنابراین این لایحه سرشتی قضایی دارد و به نظر می رسد که اگر دولت بخواهد مجدداً در این زمینه لایحه ای را تقدیم مجلس کند به این دلیل که لایحه مذکور ماهیت قضایی خواهد داشت با این ایراد شورای نگهبان مواجه می شود که دولت حق تهیه و ارسال لوایح قضایی به مجلس را ندارد. ضمن اینکه به نظر می رسد با توجه به جو فعلی حاکم بر مجلس و گرایش سیاسی موجود در این نهاد و یا توجه به اینکه موضوع حجاب و عفاف جزو موضوعاتی است که مربوط به سیاست های کلی نظام جمهوری اسلامی می شود بعید است که در صورت ارسال چنین لایحه ای، مجلس فعلی با دولت همکاری کند و مجلس می تواند آن را به راحتی رد کند زیرا در نهایت قانون گذاری از اختیارات مجلس است.»

▼ راهکار دولت در مقام اجرای قانون

کرانیان در پاسخ به اینکه آیا دولت می تواند در مرحله اجرای قانون، اعمال نظر کند؟ می گوید: «در متن لایحه حجاب و عفاف شاهد هستیم که برای دستگاه های مختلف حاکمیتی تکالیف مختلفی تعریف شده است. شاید بخش مهمی از این تکالیف بر عهده نیروی انتظامی باشد که در واقع ضابط دستگاه قضایی محسوب می شود. از سوی دیگر نیروی انتظامی در هماهنگی با وزارت کشور عمل می کند اما الزاماً نه در تبعیت از این وزارتخانه. از آنجایی که فرمانده نیروی انتظامی توسط مقام رهبری تعیین می شود و سلسله مراتب آن به شکلی است که تابع فرماندهی کل قواست، بنابراین نیروی انتظامی از وزیر کشور دستور نمی گیرد. به نظر می رسد که نیروی انتظامی قانون را اجرا می کند.»

او اضافه می کند: «با این همه شاید در مقام اجرا وزارت کشور بتواند در جایگاه هماهنگ کننده با نیروی انتظامی در نحوه اجرا مداخلاتی داشته باشد. به هر حال یک قانون را می توان به شیوه های مختلفی اجرا کرد؛ اگر چه اصل قانون را نمی شود در مقام اجرا تغییر داد. مثلاً هیچ الزام قانونی برای گشت ارشاد وجود نداشته است و این موضوع مربوط به مرحله شیوه اجرای قانون است و در این مرحله وزارت کشور می تواند تا حدودی مداخله داشته باشد.»

این وکیل دادگستری به همراهی جامعه با یک قانون هم اشاره می کند: «بعد از تبدیل یک متن به قانون و زمانی که قرار است قانون مذکور اجرا شود همراهی جامعه با آن حائز اهمیت بسیار است. حقوقدان ها همواره تاکید می کنند که قانون خوب قانونی است که همراهی جامعه را به دنبال داشته باشد. در واقع قانونی که مورد حمایت اکثریتی از جامعه نباشد قطعاً در مقام اجرا نمی تواند خوب اجرا شده و هدف مورد نظر قانونگذار را به خوبی تأمین کند. نمونه این مسئله «قانون ممنوعیت استفاده از تجهیزات ماهواره ای» است که سال ها شاهد بودیم به چه نحوی اجرا شده و در واقع می توانیم بگوییم اجرای این قانون موفق نبوده است.»

او به قانون اساسی هم اشاره می کند و می گوید: «مطابق اصول ۴ و ۹۴ قانون اساسی کلیه مصوبات مجلس باید به لحاظ عدم مغایرت با شرع و قانون اساسی مورد تایید شورای نگهبان قرار گیرد. بعد از این مرحله است که یک مصوبه تبدیل به قانون می شود و در مورد لایحه موسوم به حجاب و عفاف این مرحله نهایی هنوز صورت نگرفته است و باید منتظر باشیم که این مصوبه به تایید شورای نگهبان و به تصویب نهایی رسیده و تبدیل به قانون شود.» آیا دولت می تواند این لایحه را پس بگیرد؟ سوالی که کرانیان در پاسخ به آن می گوید: «دولت در این مرحله نمی تواند لایحه را پس بگیرد زیرا لایحه به مجلس رفته و در حال حاضر مصوبه مجلس است و در پروسه رفت و برگشت میان مجلس و شورای نگهبان است.»

این حقوقدان بر این موضوع هم تاکید می کند که این لایحه دیر یا زود مورد تایید قرار خواهد گرفت و تبدیل به قانون می شود؛ «حالا سوال این است که آیا رئیس جمهور می تواند این قانون را برای اجرا ابلاغ نکند یا خیر؟ در باره عدم امضا و ابلاغ این مصوبه توسط رئیس جمهور باید توجه داشته باشیم که این ابلاغی که توسط رئیس جمهور صورت می گیرد در واقع یک امر تشریفاتی است زیرا قانون تصویب شده و به تایید شورای نگهبان هم رسیده است. به بیان دیگر قانون پیش از امضای رئیس جمهور هم قانون است.»

این وکیل دادگستری این را هم می گوید که در بعضی از دولت ها رئیس جمهور یا به طور کلی دولت ممکن بوده که مخالف یکی از مصوبات مجلس بوده و نخواهد که مصوبه مذکور اجرایی شود و چنین اتفاقاتی در گذشته هم می افتاده است؛ «در سال ۱۳۷۰ مجلس یک تبصره را به ماده یک قانون مدنی اضافه می کند مبنی بر اینکه «در صورت استنکاف رئیس جمهور از امضا یا ابلاغ در مدت مذکور در این ماده (۵ روز) به دستور رئیس مجلس شورای اسلامی، روزنامه رسمی موظف است ظرف مدت ۷۲ ساعت مصوبه را چاپ و منتشر نماید.» توجه کنید که بعد از انتشار قانون در روزنامه رسمی مصوبه مذکور ظرف مدت ۱۵ روز در سراسر کشور لازم الاجرا می شود.»

او در ادامه توضیح می دهد: «در عمل شاهد هستیم که رئیس جمهور خیلی هم نمی تواند از اهرم امضا نکرده استفاده کند. در واقع بر اساس قانون اگر رئیس جمهور مصوبه را امضا نکند رئیس مجلس این کار را می کند. البته لازم است بر این نکته تاکید کنم که تا جایی که به خاطر دارم رئیس جمهور در تبلیغات انتخاباتی خود هیچ موقع صراحتاً وعده نداده است که قصد دارد در مقابل این لایحه اقدامی کند. شاید از بعضی صحبت های او در خصوص مسائل فرهنگی و حجاب چنین برداشت شده که نگاه متفاوتی دارند.»

▼ دولت نمی تواند لایحه قضایی به مجلس ارسال کند

این وکیل دادگستری با طرح این سوال که آیا دولت می تواند در قالب یک لایحه جدید، تغییراتی را در این قانون ایجاد کند؟ ادامه می دهد: «به نظر می رسد که در خصوص ارسال لایحه جدید توسط دولت هم مشکلاتی وجود داشته باشد. در سال ۱۳۷۹ یک نظریه تفاسیری از سوی شورای نگهبان صادر شده است که صراحتاً اعلام می کند هیئت دولت نمی تواند مستقیماً لایحه قضایی تنظیم کرده و آن را جهت تصویب نهایی به مجلس شورای اسلامی ارسال کند. در واقع نظر شورای نگهبان آن است که تنظیم و تهیه لوایح قضایی صرفاً از اختیار قوه قضائیه است یعنی قوه مجریه یا به عبارتی دولت نمی تواند لایحه ای که دارای ماهیت قضایی است تنظیم و خودش آن را به مجلس ارسال کند.»

مصادق دقیق سیر معکوس

درباره روزهای زوال یکی از مهمترین برندهای مطبوعاتی ایران

عکس صفحه یک دیروز روزنامه همشهری را که دیدم آه از نهاد بلند شد. یاد روزگاری افتادم که همشهری برای خودش ارج و قرب داشت. یاد آن روزها که در بیشتر خانه های این مملکت حداقل یک نسخه از این روزنامه بود. حواسم هست که در دام نوستالژی نیفتم. حتی می دانم که به صرف خرید و داشتن روزنامه روشنفکر تولید نمی شود. اصلاً یک پله بالاتر، می دانم که همشهری روزنامه ای پایبولار بود و هیچ وقت نشریه شماره یک طبقه روشنفکر ایران به حساب نمی آمد. اما وقتی در اواخر پاییز ۱۳۷۱ شروع به انتشار کرد با ظاهری جذاب و کاغذ مرغوب و چاپ چهار رنگش توانست در دل عامه مردم جا باز کند؛ مردمی که تا آن روز، با هر بار ورق زدن روزنامه دست و بالشان سیاه می شد و بوی نفت می گرفت و اخبار را لایه لایه فونت ریز و درشت سیاه سفیدی می خواندند ناگهان با نشریه ای روبه رو شدند که لااقل از حیث ظاهر یک قدم از باقی روزنامه ها جلوتر بود. همشهری هم سال های سال به هر لطایف الحیلی که فکر کنید سر خودش را بالای گرفت. یک روز همشهری عصر در می آورد یک روز صمیمه آخر هفته و روز دیگر کتاب منتشر می کرد و گروه مجلات راه می انداخت و... نمی خواهم در مقام قاضی بنشینم و عملکرد مؤسسه ای چنین عریض و طویل را در چند خط قضاوت کنم اما این روزها که به روزنامه همشهری نگاه می کنم زیر لب می خوانم مصادق دقیق سیر معکوس شدی همشهری. عکس یک دیروز روزنامه همشهری کلاژی سطحی و دزدستی از دختر بچه ای است که به نشانه تشکر شاخه گلی را به پلیس هدیه می دهد. بعد از دیدن عکس توی گوگل سرچ دزدستی کردم و متوجه شدم تصویر پلیس و دختر بچه از آرشیو مجموعه ای است که طرح و عکس هایی را به شکل انبوه تولید کرده و در فضای مجازی می فروشد. حالا سوال اینجاست که مؤسسه همشهری بعد از این همه سال فعالیت و آرشیو غنی از عکاسان بنامی که سال های سال برای آن مجموعه زحمت کشیدند و عکاسی کردند چه اصراری به استفاده از تصویرسازی های این چنین سطحی به جای عکس یک دارد؟ برای آنکه بدانید عکس یک از چه آرشیوی انتخاب شده است چند نمونه از عکس را در پایین مطلب منتشر می کنم.

امیر جدیدی
عکاس و روزنامه نگار

آن شرکت صوری خودروها را دوباره به شرکتی تحت نظر شهرداری کرانه بدهد؟ خیلی هنرمند هستیم. در فوتبال می گویند اسم کسی را نیابورید. اینجا باز هم پای آقای «ح.ح» - داماد زاکانی - در میان است. یکی می گوید «ح.ح» چیست؟ گفتند این چیست؟ گفتم مانند «پ.ش» یعنی پسر شجاع یا مانند «پ.پ.ش» گفتند این چیست؟ گفتم پدر پسر شجاع. نمی توانیم اسم یابوریم اما والا به خدا این اسم همه جا در شهرداری هست. یکی گفت: «پایان را روی دم من نگذارید.» گفتند: «ما هر جا پا می گذاریم دم شما هست.» به مناطق، تاکسیرانی، فاوا، اتوبوسرانی، فاوا و نوین و... که می روییم این اسم وجود دارد. عمر ما گذشت اینقدر که در جلسات از آقای «ح.ح» صحبت کردیم که هیچ مسئولیتی ندارد اما همه جا هم هستند و مانند بختک روی شهرداری افتاده اند و بلند هم نمی شوند. شما را به امام حسین این موضوع را تعیین تکلیف کنید.»

▼ به زاکانی رحم کنید

ناصر امائی، عضو شورای شهر تهران با اعلام

اینکه درد ما در حوزه حمل و نقل تازه شد و امیدواریم راهکاری برای آن پیدا شود، به موضوع مهمی اشاره کرده و گفت: «شرکت تجارت الکترونیک پارس جزو شرکتهایی است که سال ۸۹ در صحن شورای شهر تهران منحل شد. با اصرار شما - مهدی چمران - و آقای خادم تعداد زیادی از شرکتهایی که فقط اسم و برند داشتند و فعالیتی نمی کردند منحل شدند و این شرکت نیز جزو همان شرکتهای منحل است که مصوبه شورای شهر تهران دارد. دوستان اینقدر به خود زحمت نمی دهند که سابقه تاریخی شرکت ها را در بیابارند تا یک شرکت منحل شده مأموریت حمل و نقل واگذار نکنند.»

او با اشاره به پاسخ شهردار تهران درباره تذکر «ودیع مسکن» به مهدی اقراریان، افزود: «به مصوبه دوره اول با موضوعیت «پرداخت ودیعه مسکن به مدیران شهرداری» استناد کرده است اما دیوان عدالت اداری این مصوبه را ابطال کرده است. دوستانی که می خواهند چیزی را به امضای شهردار تهران برسانند به زاکانی رحم کنند. شهردار تهران اینقدر سرش شلوغ است که نمی تواند برای این موضوعات کار کارشناسی کند. مدیرانی که به عنوان معاون، مدیرکل و رئیس اداره هستند، سوابق را بررسی کنند بعد نامه را برای امضا به زاکانی، بنده خدا بدهند.»

شرکت تابعه شهروند و سال هاست که غیرفعال است. اما نکته مهم اینکه شرکت تجارت الکترونیک پارس شهروند نیز در حوزه آی.تی فعالیت دارد. جالب است در این قرارداد قید شده شرکت پارس الکترونیک شهروند خودرو را دریافت کند و به شرکت های دیگر تحویل دهد که هنوز نمی دانیم خودروها به چه شرکتی تحویل شده است. ون ها را در سامانه معلولان در پایانه طرشت کشف کردیم که تعداد انبوهی از ون ها زیر غبار و آفتاب مانده اند و در حال نابود شدن هستند. پس از بررسی میدانی ما هم ون ها به جای نامعلومی منتقل شده اند.»

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران تاکید کرد: «علی رغم مکاتبات و معرفی نماینده از سوی شورای شهر تهران و حضور در محل جهت دریافت اطلاعات متأسفانه هیچ گونه همکاری ای با کمیسیون صورت نگرفت. باید بگویم که پس از گذشت ۳ سال هنوز کلاه شورای شهر پشم ندارد و اقدام صورت گرفته در مقابل این تخلفات تنها هنری که انجام می دهند بستن دسترسی ها و تاکید برای انجام ندادن کار است. در شرکت پارس الکترونیک شهروند حتی یک نفر مرتبط با حوزه حمل و نقل وجود ندارد و همه اعضای هیئت مدیره فاوا هستند اگر این موضوع برطرف نشود، مجبور می شویم تا این را در قالب طرح سوال از شهردار تهران اجرایی کنیم.»

پس از این گزارش، شادی مالکی، مدیرعامل سازمان تاکسیرانی توضیحاتی ارائه کرد که نتوانست اعضای شورای شهر تهران را قانع کند.

▼ میلیارد در گدا هستیم

حبیب کاشانی، عضو شورای شهر تهران پس از توضیحات شادی مالکی گفت: «کاش مولیان توضیحات می دادند. در سامانه جانبازان معلولان در طرشت که گفتند منحل شد، ماشین های ایستند و کار نمی کنند. دوباره تاکید می کنم شهرداری جای آزمون و خطا نیست. از پارسال ماشین ها را گرفتیم که به مردم خدمت بدهند اما مردم در زمستان مانده اند و ما روی این ون ها زدم شائل تا مردم بدانند که میدا و مقصد آن مشخص است. عمر ما گذشت و مایل هستیم خدمتی به مردم کنیم. میلیاردر گدا هستیم چون ماشین ون داریم اما نمی توانیم از آن استفاده کنیم.»

او با اشاره به واگذاری ون ها به برخی شرکتهای نیز تاکید کرد: «فرمودند خودروها را اورهال کنید، پول نمی خواهیم. یعنی شهرداری پول بدهد و خودروها را بخرد و آن را به یک شرکت صوری بدهد،

